

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

BELLA BELLINDA

blijspel in twee bedrijven

door

1880

Dirk Vermiert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.3178

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *BELLA BELLINDA* op te voeren moet de naam van auteur *DIRK VERMIERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/0220/035
ISBN- 978- 90-385- 12532

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Vermiert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3 dames – 8 heren)

BELA: een ondernemende vrouw

OSWALD: haar man

ANTOINETTE: hun dochter

JAMES: de butler

JOLIEN: hulp voor alle werk

ANTONIO: kok

FLAMME: kolonel, gast

VAN RAVENSWAAIJ: doctorandus, gast

SISSE: scout, gast

GALIB: sjeik, gast

HASPEN: politie inspecteur

DECOR

De salon van een -kleine in wording zijnde- 'Bed & Breakfast'. Deuren of doorgang naar keuken, privé, ontbijtruimte, inkom. Grote tuindeuren. Trap naar de kamers, liefst met bovenaan deel van de overloop zichtbaar. Een receptie, een zithoekje enz... Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Aan de grote tuindeur verschijnen OSWALD en BELA. Een affiche met de tekst "zaak over te nemen" scheurt Bela kapot. Ze kijken nog eens naar binnen en lopen dan verder (off) naar de voordeur. Een beetje later komen ze binnen. Alle meubels in de kamer zijn met witte lakens overtrokken.)

BELA : Ziet het er niet prachtig uit!

OSWALD : Juist een sneeuwlandschap.

BELA : Wat een mooie ruimte. Het ademt de 'grandedeur' van het verleden. Maar het lonkt naar de toekomst.

OSWALD : Grandeur, op zijn Frans. Niet grande deur ...

BELA : Dat zei ik toch?

OSWALD : Bela, meiske ... Welke vlieg heeft er u gestoken?

BELA : Muggen steken, Oswald. Vliegen vliegen. Je moet dringend je kennis verbreden. Cultuur opsnuiven. Een man van de wereld worden, zoals ik.

OSWALD : Gaat ge van sekse veranderen?

BELA : Ge. Ge. U!

OSWALD : Gaat u van sekse veranderen?

BELA : Ik ga helemaal niet van sekse veranderen. Ik doelde op het feit dat als jij wil kunnen omgaan met de gasten, je je algemene kennis zal moeten verbreden. Op die manier kan je meepraten niet alleen over het verleden, maar ook over het heden en de toekomst.

OSWALD : Ik ben niet van plan mijn job op te geven.

BELA : Job! Job? Slavenarbeid, dat is het.

OSWALD : Gij kunt nogal overdrijven, gij. Ik heb een toffe job...

BELA : Jij! Niet gij, niet ge, maar U. Als we deze zaak een zekere standing willen geven, dan moeten we op onze taal letten, Oswald. Keurig praten is een van de eerste vereisten ...

OSWALD : Ik wil niet klinken als den eerste den beste Hollander.

BELA : Ze zullen een belangrijk deel uitmaken van ons clientèle ...

OSWALD : Ons watte ..?

BELA : Clientèle ...

OSWALD : Waarom in 't Frans?

BELA : Dat geeft meer standing ...

OSWALD : Als ge de juiste klemtoon legt, ja. Clientèle.

BELA : Hoe kan jij nu weten waar de klemtoon moet liggen!?

OSWALD : Door mijn clientèle. Ik vervoer Fransen, Duitsers, Engelsen, Chinezen, Arabieren. Den halve wereld zit in mijnen taxi.

BELA : Wel dat zal niet meer nodig zijn nu ik deze zaak heb overgenomen.

OSWALD : Gij. Niks van: Wij!

BELA : Jij.

OSWALD : Eigenlijk wel, ja. Heel mijn spaarbankboekje is leeg.

BELA : Ik bedoel, het is Jij, niet Gij!

OSWALD : Jij, gij, hij. U. 't Zal me worst wezen. Wij worden slachtoffer van uw...
jouw uitspattingen.

BELA : Wacht maar tot dat het hier begint te draaien. Dan ga je wel anders piepen.
(trekt enkele lakens weg.) Deze zetels kunnen nog uitstekend dienen. En deze rustieke commode eveneens. Oh en kijk eens, wat een mooie bar.

OSWALD : Een borrel, dat kan ik gebruiken.

BELA : Moet je niet gaan werken?

OSWALD : Ja.

BELA : Gaan uw klanten, uw clientèle dan rijden misschien?

OSWALD : Bela, meiske. Ik heb nog nooit een bekeuring gehad voor dronken rijden, en dat gaat vandaag ook niet gebeuren. Allez, laat eens zien. Verdokkemikke, alle flessen zijn leeg. Behalve de witte Martini. Maar dat lust ik niet.

JAMES : Ik ook niet. (De stem komt van onder een nog niet weggetrokken doek.)

OSWALD : Zei je iets, Bela, meiske?

BELA : Nee. Ik ben bezig met de ontdekking van... (Ze slaakt een luide gil als ze bij het wegtrekken van het laken een man - James - ziet liggen.)

OSWALD : Heb je een spook gezien?

BELA : *(naar adem happend)* Ha. Ha. Ja.

JAMES : *(dronken)* Ook een goedemorgen samen.

BELA : Wie? Wie?

JAMES : Très bien, madame. Si vous voulez continuer en français.

BELA : Oswald, wat zegt hij?

OSWALD : Dat hij ook in 't Frans kan verder gaan ...

JAMES : Mag ik mij voorstellen. James. Butler. At your service.

BELA : Heel vies. Mijn huis uit. Landloper, dief, verkrachter.

OSWALD : Rustig, Bela, meiske ...

JAMES : Zeer juist meneer. Er is geen reden tot paniek. Ik ben James. De butler. Tot uw dienst.

OSWALD : Ik vrees dat we dat niet gaan kunnen betalen. Bela begint pas ...

BELA : Madame Bela ... Belinda.

OSWALD : Madame?

JAMES : Bela. Madame bedoelt natuurlijk, Bella Belinda. Mooie Belinda.

BELA : Hebt ge dat gehoord, Oswald?

OSWALD : Je.

BELA : Heu?

OSWALD : Heb 'je' dat gehoord, Bela, meiske...

BELA : Hou op met dat Bela meiske. Het is Bella Belinda. Madame Bella Belinda. *(tot James)* Deze man hier heeft smaak, cultuur, opvoeding. James. Je bent aangenomen.

OSWALD : En wie gaat dat betalen!?

BELA : Ik kan alle hulp gebruiken. Op u moet ik toch niet rekenen.

OSWALD : Ik heb toevallig wel een job.

BELA : En daar is dan alles mee gezegd. *(tot James)* James, ik wil volgende week openen. Maak mij een lijst van alles wat moet worden aangekocht.

JAMES : Tot uw orders, madame Bella Belinda. *(Af via de deur naar de keuken.)*

OSWALD : Het is Bela ...

BELA : Mond houden, Oswald. Vanaf nu is het Bella Belinda.

(Een jong meisje klopt op het tuindeurraam. Ze wil binnenkomen maar de deur

is nog op slot.)

Ons Antoinette. Maak eens open Oswald. (*Loopt naar de deur.*)

OSWALD : Er zit geen sleutel op de deur.

BELA : James.

JAMES : (*op.*) Heeft madame geroepen?

BELA : De sleutel van de tuindeuren, James. Weet jij die liggen?

JAMES : Ze hangen, madame. Hier. (*Hij loopt tot bij een sleutel kastje. Neemt een sleutel, opent de tuindeur en laat Antoinette binnen.*) Amaai. Schoon gerief.

ANTOINETTE : Dag meneer.

JAMES : James is de naam en butler de functie. De dochter, I presume.

BELA : Dat is pas klasse, nietwaar Antoinette?

ANTOINETTE : Een butler. Ben je niet een beetje aan 't overdrijven, ma?

OSWALD : Precies wat ook ik er van denk.

BELA : Vooruit komen in de wereld is aan de durvers.

OSWALD : Ja, maar wel op mijn kosten.

BELA : Oswald, het lijkt me een goed idee om nu naar je werk te vertrekken, dan kunnen James, Antoinette en ikzelf aan 't echte werk beginnen.

ANTOINETTE : Ma, ik kwam alleen maar even kijken. Ik moet naar de fitness. En daarna wil ik mijn kilometers lopen.

BELA : Ik versta het, ik sta er weer alleen voor.

OSWALD : 't Was uw idee om een Bed & Breakfast te beginnen. Tot straks. (*Gaat via de tuindeur naar buiten.*)

JAMES : At your service, madame Bella Belinda.

BELA : Tenminste iemand waar ik op kan rekenen. (*tot zichzelf*) Tja, hij wordt er dan ook voor betaald.

ANTOINETTE : Bella Belinda. Wie mag dat wel zijn? Wat hebt ge in huis gehaald, ma? Een huisdier? Een papegaai?

BELA : Dat is mijn naam als gastvrouw van deze B&B. Bed & Breakfast Bella Belinda. Dat zijn 4 B's méér dan die andere bekende dame.

ANTOINETTE : (*lachend*) Dat kunt ge niet menen, Ma. Dat is al even erg als met Vier in Bed. (*ook via tuindeur af.*)

BELA : De jeugd! Denkt alleen maar aan seks. *(tot James)* James. Laten we tot actie overgaan. Uw lijst graag.

(James haalt met enige moeite een papier uit een binnenzak.)

(leest) Lijst van dringende aankopen: 1 fles Gin, Whiskey, Wodka, Jenever, Calvados, Porto, Rum, Rode wijn, Witte wijn ....

(Ad Libitum samen met het uitfaden van het licht.)

Scène 2

(Alle nog niet onthulde elementen (door de witte lakens) zijn nu zichtbaar. Het is duidelijk dat dit de salon zal worden van de B&B. Aan de deuren hangen nu ook kaartjes: keuken, privé, ontbijtruimte, enz. Aan de trap een pijl met tekst: 'Kamers'. Op de toeg voor de bar, staat nu een bel (klokvorm), met een kaartje: 'Bellen indien afwezig'. De telefoon staat op de buffetkast. De telefoon rinkelt als het licht opgaat.)

BELA : *(off voice vanuit de kamers)* James. James! *(Ze verschijnt op de overloop.)*
James!

(Vanachter de toeg trekt James zich met moeite recht en strompelt naar de buffetkast tot aan de sofa waar hij in valt. Bela loopt naar beneden en neemt de hoorn op.)

Bella Belinda's Bed & Breakfast. *(geen antwoord aan de andere kant)*
Opgehangen. James!

JAMES : *(kruipt recht zo dat ze hem ziet.)* Present, mon colonel.

BELA : James. De telefoon ging.

JAMES : Dat heb ik gemerkt.

BELA : Het is jouw taak die op te nemen.

JAMES : Ik was op weg. Maar ik ondervond enige obstructie.

BELA : Ik denk dat het beter is de telefoon bij het onthaal te plaatsten.

JAMES : Tot uw orders, madame.

BELA : Madame?

JAMES : Madame Bella Belinda.

BELA : Zo hoort het.

(James loopt tot bij de buffetkast met de telefoon, neemt het toestel en loopt tot bij de bar/onthaal en zet het op de toog. Een lange draad loopt nu over de scène. De telefoon rinkelt opnieuw.)

JAMES : Bella Belinda's Bed & Breakfast.

BELA : *(tot zichzelf)* Klinkt dat niet fantastisch!?

JAMES : Nee meneer, alle bedden zijn nog vrij behalve dat van mevrouw.

BELA : *(gillend, naar de bar)* James!

JAMES : Het is meneer uw echtgenoot.

BELA : *(neemt de hoorn over.)* Bella Belinda's Bed & Breakfast. Nee, Oswald er zijn nog geen gasten. Maar die kunnen elk moment komen. (...) Dievenbende op pad? Waar hebt je dat gehoord? Op de radio in uw taxi. (...) James? Maar nee, dat is alleen in de boekjes dat die het heeft gedaan. (...) Ja, tot straks. *(tot James)* Straks komen er enkele kandidaat-meiden zich voorstellen. Ik hoop dat ik op jouw oordeel kan rekenen.

JAMES : Vanzelfsprekend.

BELA : Nee. Je spreekt alleen als ik het vraag.

JAMES : Juist.

BELA : Dan ga ik nu verder de bedden opmaken. *(Ze gaat naar boven.)*

(James loopt terug richting bar als aan het raam kolonel FLAMME verschijnt. Hij klopt aan met zijn stokje. James loopt tot bij het raam en klopt ook. Spelletje kan even doorgaan tot...)

FLAMME : Ouvre la porte!

(James gaat nu in houding staan en opent de deur. De kolonel stapt soldatesk binnen.)

Ikke swil ene chambre.

JAMES : Komt in orde, mon colonel.

FLAMME : Ha. Ha. Ne man die ken son monde, zijne vereld.

(James loopt terug naar de bar en duwt enkele keren op een ouderwetse hotelbel. Bela verschijnt op de overloop. Ze heeft een stapel lakens in de armen.)

JAMES : Een gast, Madame Bella Bellinda.

(Bela haast zich naar beneden.)

FLAMME: Ik vil niet word geholp door de meid die gaat ophang de was aan de draad.

BELA : Ik ben uw gastvrouw, meneer. Wij zijn nog maar net open... ik zoek nog personeel.

FLAMME : Colonel Flamme. Gechanteerd.

BELA : Aangenaam.

FLAMME : Gij moet nu van de presenteer de main.

BELA : Morgen? Nee. Wij hebben nu al kamers ... ouvert.

FLAMME : Olala. Sinds De Wever, de Vlaamsche mens heeft niks meer kennis van de Franse etiquette. Madame, presenteer moi uwe gand zo dat ik kan keef ne bisou.

BELA : James! Help me.

JAMES : Deze heer wenst uw hand te kussen, madame.

BELA : Mijn hand?

JAMES : Juist. Zo.

(James steekt de hand vooruit. Flamme kust die. Bela volgt zijn voorbeeld,

Flamme kust. Reactie Bela.)

FLAMME: Ik wil een week tot koom de rust na te hebben ne grande bataille gevoerd.

BELA : Geen enkel probleem, kolonel. *(tot James)* James, breng jij ondertussen de bagage van de kolonel naar kamer 1.

JAMES : Tot uw orders, Madame.

BELA : Indien u het wenst kan u ook 's avonds hier dineren. Wel een dag van tevoren verwittigen.

FLAMME : Graak. Ik verkies elke dag den warme bouffe.

BELA : Is genoteerd. En als u dan nu even dit gastenformulier wil invullen.

(Flamme zet zich in een zetel en begint het formulier in te vullen. Antoinette komt via de tuindeuren op. Ze komt terug van de fitness.)

ANTOINETTE : Hoi, ma.

(Antoinette loopt gelijk door in de richting van een deur met "privé" op. Ze passeert daarbij Flamme die onmiddellijk rechtveert.)

FLAMME : Madame.

ANTOINETTE : Hoi.

BELA : Nette!

(Antoinette stopt.)

Je hoort onze gasten te groeten.

ANTOINETTE : Deed ik toch?

BELA : Zo hoort het niet. Hoi.

ANTOINETTE : Hoi.

BELA : Geen "hoi", maar "Gegroet, mijn Kolonel".

(Antoinette kijkt verbaasd.)

Vooruit! En in houding!

ANTOINETTE : *(doet het met tegenzin)* Gegroet, mijn Kolonel. En 't is nog juffrouw.

FLAMME : Ha. Ha. Dan ik de stel mij van de candidat om uwe magdelijkheit te verover.

ANTOINETTE : Hoe durft u! *(stapt kwaad naar de privé ruimtes.)*

FLAMME : Het was maar ne grapke. *(tot Bela)* Ik heb gevuld de papier.

BELA : *(neemt het papier)* Dan wil ik u graag naar uw kamer begeleiden.

(Flamme groet nog eens en volgt haar dan naar boven. Er is nog even verwarring van wie eerst de trap op mag. Als ze weg zijn verschijnt er een zeer excentriek personage VAN RAVENSWAAIJ aan de tuindeuren. Hij draagt een koffer. Hij wacht even, klopt dan aan en wanneer er geen reactie komt steekt hij het hoofd binnen. Hij praat heel correct Nederlands. Geaffecteerd.)

VAN RAVENSWAAIJ : Is daar iemand? *(Hij komt behoedzaam binnen.)* Kan ik mogelijkerwijze geholpen worden? *(Hij tikt op het belletje.)*

BELA : *(off voice)* James!James! Wakker worden!

(Van Ravenswaaij drukt opnieuw op het belletje. Antoinette op vanuit de privé ruimte. Ze heeft haar sportieve kledij uit gedaan en stond op het punt te gaan douchen.)

ANTOINETTE : Ma! Er is een klant!

VAN RAVENSWAAIJ : Wat een betoverende verschijning.

ANTOINETTE : Er zal zo wel iemand komen die u verder zal helpen. *(Ze wil terugkeren.)*

VAN RAVENSWAAIJ : Ik wil enkel door u worden geholpen.

ANTOINETTE : Sorry, maar ik behoor niet tot het personeel. Ik ben de dochter des huizes. Antoinette.

VAN RAVENSWAAIJ : Aangenaam. Ik ben Doctorandus Elias Van Ravenswaaij.

ANTOINETTE : Dat is een hele boterham.

(James verschijnt op de overloop.)

Daar zie! U zal zo geholpen worden.

(James komt onvast naar beneden.)

VAN RAVENSWAAIJ : Maar die man is dronken!

JAMES : Na 50 jaar trouwe dienst vind ik dit een belediging. *(draait zich om en keert terug. Doet een misstap en schuift op zijn buik tot beneden. Hij staat recht.)* At your service.

ANTOINETTE : James, de doctorandus zou graag een kamer boeken.

JAMES : Geen enkel probleem. Met zicht op de Middellandse zee? Of had meneer liever de Alpen?

VAN RAVENSWAAIJ : Ik ben niet zo zeker meer of ik hier wel wil logeren.

(Van Ravenswaaij wil weggaan maar zijn blik valt terug op Antoinette, die vriendelijk wuift, wat hij verkeerd interpreteert.)

Maar het uitzicht staat me geweldig aan.*(tot James)* Een week graag. Met uitzicht op de Alpen ... van Antoinette.

(Antoinette draait zich van hem weg en keert terug naar privé. James heeft ondertussen het gastenboek klaargelegd en schrijft.)

JAMES : Kamer 2 voor één week met zicht op Antoinette haar tetten.

BELA : *(terwijl ze terugkeert van de kamers)* James! De kolonel wil een plank in plaats van een matras ...

VAN RAVENSWAAIJ : Bent u de hospita?

BELA : Nee, nee. Voor het hospitaal moet u nog enkele kilometers verder zijn.

VAN RAVENSWAAIJ : Dit is toch, Bella Belinda's Bed & Breakfast?

BELA : Daar spreekt u mee.

VAN RAVENSWAAIJ : Aangenaam. Ik ben Doctorandus Elias Van Ravenswaaij. Hebt u een kamer met brandkast?

BELA : Nee ... heu, nog niet.

VAN RAVENSWAAIJ : Jammer. Mijn koffer is namelijk van onschatbare waarde. Zijn er in de buurt nog mogelijkheden om te overnachten mét brandkast?

BELA : Maar maakt u zich geen zorgen, ... hoe was de naam ook alweer?

VAN RAVENSWAAIJ : Doctorandus Elias Van Ravenswaaij.

BELA : Juist, ja. Wij zullen er voor zorgen dat er geen brand uitbreekt dan hebt u geen brandkast nodig.

VAN RAVENSWAAIJ : Mevrouw, ik bedoelde dat mijn koffer in een brandkast moet omdat hij beschermd moet worden tegen dieven.

BELA : Bij James is hij in veilige handen. James!

(James komt dichterbij en wil de koffer nemen. Er ontstaat een kort 'trek en duw' spel. Van Ravenswaaij houdt tenslotte zijn koffer stevig in de armen.)

VAN RAVENSWAAIJ : Niemand, maar dan ook niemand, niemand anders dan mijn eigen persoon zal deze koffer ter hand nemen.

BELA : Geen probleem, professor. Hebt u er al eens aan gedacht om de koffer onder uw bed te verstoppen? Niemand zal hem daar vinden.

VAN RAVENSWAAIJ : Nee?

BELA : Natuurlijk niet. Iedereen denkt “wie kan er nu zo dom zijn om zijn koffer onder het bed te verstoppen”. Dus kijkt niemand onder het bed als men naar iets waardevols aan 't zoeken is.

VAN RAVENSWAAIJ : De logica zelve... *(kijkt wantrouwig naar James.)*

(James maakt een ritssluiting beweging over zijn lippen. Terwijl Bela en Van Ravenswaaij naar boven gaan wankelt James terug naar de balie.)

JAMES : *(roept)* Meneer moet het gastenformulier nog invullen!

(black out)

Scène 3

(Avond. Bela zet enkele tuinstoelen aan kant. Een donderslag, bliksemflits. Daardoor is ook James even zichtbaar: hij hangt, staat, slaapt aan de balie. Ze komt via de tuindeuren binnen. Ze steekt enkele lichten aan.)

BELA : James!

JAMES : At your service. *(Hij valt bijna in haar armen.)*

BELA : James. Het gaat er stevig aan toe gaan vanavond. Controleer even of alle luiken dicht zijn.

JAMES : Zeker, Madame, Lady of the house. *(Hij gaat naar buiten via de tuindeuren.)*

BELA : *(nabootsend)* Madame! Lady of the house! Hoe chique. Ik voel me hier al helemaal thuis.

ANTOINETTE : *(komt gehaast via de tuindeuren binnen.)* Woops! Net op tijd.

BELA : *(schrikt)* Amaai, is me dat verschieten.

ANTOINETTE : Sorry, moederke. Maar d'r is onweer op komst en ik wou voor de nattigheid binnen zijn.

BELA : Van waar kom je?

ANTOINETTE : Wandeling gemaakt.

BELA : Zo laat nog?

ANTOINETTE : Ma, ik ben geen klein kind meer.

BELA : Juist daarom. Je bent een lopende reclame voor een aanranding.

ANTOINETTE : Met dit weer? Wie is er zo zot om nu buiten te komen en dan nog aan te randen ook!?

(Ze merken niet dat er een geheimzinnige figuur achter de tuindeuren verschijnt. Hoed. Regenjas. Bliksemschichten verlichten hem.)

BELA : Ik wil dat mijn dochter er 'zediger' bijloopt. Nu ik deze B&B uitbaat moet ik op mijn reputatie letten.

ANTOINETTE : Niet overdrijven, Ma.

BELA : We hebben al een paar zeer belangrijke klanten. Mensen van stand.

ANTOINETTE : Wie? Toch niet die halfgare halvegare?

BELA : Hij vertelde me dat hij gastdocent is aan de universiteit.

ANTOINETTE : Ja, en dan?

BELA : Hij is verbonden aan een wereldorganisatie die onderzoek doet naar See...
Aaahhh!

*(Bela schrikt als ze plots die figuur – opgelicht door de bliksem - opmerkt.
Inspecteur Haspen komt binnen en opent zijn regenjas.)*

Een potloodventer. Hij heeft je gevolgd. Verberg je op je kamer.

HASPEN : Goedenavond dames. Inspecteur Ha... *(niest)* chie ...

BELA : Gezondheid. Help! Politie!

HASPEN : Dank u. Rustig dames. Geen reden tot paniek. Ik ben inspecteur Ha ... Chie

...

BELA : Gezondheid!

HASPEN : Dank u.

ANTOINETTE : Inspecteur Hachie?

HASPEN : Haspen. Inspecteur Haspen. H.A.S.pen. Erg grappig, juffrouw. Ha ... chie.

BELA : Zal ik u een grog maken?

HASPEN : Nooit groggy tijdens de diensturen. Goed, waarom ik u zo laat nog kom
storen .... Ik kom u waarschuwen.

ANTOINETTE : Voor het onweder ...

BELA : Nette, hou het netjes.

HASPEN : Heel grappig, juffrouw. Wat ik bedoelde, er zijn de laatste tijd oplichters aan
't werk in etablissementen zoals deze. Slapen. Ontbijten. Wegwezen.

BELA : Maar ik kan u geruststellen, inspecteur. Wij zijn nog maar een paar dagen
open...

HASPEN : Juist daarom. U bent nog onwetend maagdelijk ...

BELA : Mijn dochter. Ik niet ...

HASPEN : En dus pakbaar ...

BELA : Mijn dochter. Ik niet meer ...

ANTOINETTE : Ma!

HASPEN : Wees op uw hoede. Een oplichter is als een dief in de nacht. U ziet hem niet tot hij u oplicht. (*vindt van zichzelf dat hij dit weer goed heeft verwoord.*)

(*Terwijl Haspen staat te glunderen, neemt Antoinette haar moeder apart.*)

ANTOINETTE: Dief. Nacht. Oplichten. Bliksem. Ma! Hij is misschien zelf de oplichter. Vraag hem zich te legitimeren.

BELA : Ja. Zeker. (*Ze loopt richting Haspen. Keert op haar stappen terug.*) Te watte?

ANTOINETTE : (*beweegt enkel mond*) Legitimeren.

BELA : Juist. (*tot Haspen*) Kunt u zich ... illi ... ililegi ... uw potlood laten zien ... ik bedoel uw penning, politiepenning ...

HASPEN : Natuurlijk. Geen enkel probleem. (*Hij doet dat maar het vergt wel wat zoekwerk.*)

BELA : Voila. Zie je nu wel, je hoeft je nergens zorgen om te maken. Ha! Die jeugd toch. Mist ervaring.

HASPEN : Daar kunnen we een mouw aan passen.

BELA : Hebt u een vaste betrekking?

HASPEN : Ja, mevrouw.

BELA : Werkzekerheid?

HASPEN : Ook ja.

BELA : (*tot haar dochter*) Voila! Alles veilig.

HASPEN : Tenminste, als er niet op mij wordt geschoten.

BELA : Antoinette, ik denk dat je het beste gaat slapen. 't Is tijd.

ANTOINETTE : Maar ma...

BELA : Hup. Hup. Ik wil niet dat je in de vuurlinie komt te staan..

ANTOINETTE : Ma...

BELA : En nieuwe vooruitzichten... (*heeft haar dochter met zachte hand de kamer uitgewerkt. Nu tot Haspen.*) En hetzelfde geldt voor u, inspecteur. Moeder heeft viskens gebakken. Salut en laat u ergens anders neerschieten.

HASPEN : Kunt u mij de gastenlijst bezorgen?